

עפ"ג 3963/03/17 - אביחי נהרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 3963-03-17 נהרי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקש	אביחי נהרי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, אשר הושת על המבקש במסגרת גזר דין שניתן בעניינו על ידי בית משפט השלום בפתח-תקווה (כב' השו' א' דניאלי), בת"פ 15-08-51036, מיום 17.01.17 (להלן: "גזר הדין").

רקע

- בהתאם לכתב אישום מתוקן, הורשע המבקש, על פי הודייתו, בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "הפקודה") ובריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "החוק").
- כתב האישום המתוקן, הכולל שמונה אישומים, מתאר כי בין השנים 2013-2015, סחר המבקש בסם מסוכן מסוג חשיש וגראס עם שבעה לקוחות שונים, בעשרות פעמים. מעשי הסחר בוצעו בחלקם במקום מפגש הסמוך לבית המבקש ובחלקם בתל-אביב, לאחר תיאום מראש, בכמויות סם שאינן גדולות ובסכומים נמוכים שבין 100-300 ₪. כן הורשע המבקש בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ונתפסה בביתו כמות גדולה של כסף מזומן. כך, לאחר שביום 15.08.18, נתפסו בביתו מספר שקיות אשר הכילו כסף מזומן בסכום של 1,305,189 ₪, בשקלים ובמטבע זר. באחת השקיות נמצא גם סם מסוג חשיש במשקל 19.29 גרם נטו וכן טבליית MDMA. במטבח הבית נתפס סם מסוג חשיש במשקל 45.24 גרם נטו, וברכבו של המבקש נתפס כסף מזומן בסכום של 16,700 ₪.
- במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, לא גובשה הסכמה עונשית והמבקש הוכרז כסוחר סמים. המאשימה הצהירה כי תעתור להשתתף מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. כן התבקש חילוט רכוש המבקש. הוסכם כי המבקש יופנה לעריכת תסקיר שירות המבחן וההגנה תטען כראות עיניה.

4. בגזר הדין הושתו על המבקש 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו. כן נגזרו עליו מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי ופסילה בפועל. עוד הורה בית המשפט קמא על חילוט הרכב והכסף המזומן שנתפסו בחזקת המבקש.

5. ביום 2.3.15, הגיש המבקש ערעור על גזר דינו, יחד עם בקשה לעכב את ביצועו עד להכרעה בערעור (להלן, בהתאמה: "הערעור", "הבקשה"). בית המשפט הורה על עיכוב ביצוע גזר הדין, באופן ארעי, עד למתן החלטה בבקשה.

תמצית טענות הצדדים

6. המבקש טוען כי יש לעכב את גזר הדין עד לתום הדיון בערעור. לשיטתו, סיכויי הערעור גבוהים וקיימת סבירות גבוהה כי בתום הדיון בערעור, יקבע בית המשפט שעונשו ירוצה בדרך של עבודות שירות. המבקש הפנה לתסקיר שירות המבחן בעניינו, הממליץ על ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות והדגיש כי הוא מצוי בהליך גמילה, בו הוא מתמיד מזה מעל שנה ותוצאותיו חיוביות. המבקש הוסיף וטען כי עונש המאסר שהושת עליו איננו ארוך ולכן קיים חשש ממשי שירצה את עונשו, או למצער חלק ניכר ממנו, בטרם ימצה את הליך הערעור. המבקש סבור כי קבלת בקשתו לא תגרום נזק כלשהו לאינטרס הציבורי, שכן במהלך משפטו היה משוחרר למשך תקופה ארוכה. מודגש כי דחיית הבקשה תסב למבקש נזק ניכר, שכן עליו לעבור בדיקות חשובות לצורך זכאותו לקצבת נכות ומאסרו המידי יסכל את ביצועו.

7. מנגד, טוענת המשיבה כי אין להיעתר לבקשה. לגישה, המקרה הנדון אינו עומד בתנאים הנדרשים לעיכוב ביצוע גזר הדין. המשיבה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש, בגדר 8 אישומים וכן את היותו בעל עבר פלילי. המשיבה הוסיפה וטענה כי הגם ששירות המבחן ממליץ על ביצוע העונש על דרך של עבודות שירות, אין להתעלם מתוכנו של התסקיר עצמו, המצביע על מסוכנות ממשית הנובעת מהמבקש. המשיבה הוסיפה והדגישה, כי מצבו הרפואי של המבקש וההליך הטיפולי בו הוא מצוי, הובאו בחשבון על ידי בית המשפט קמא ואף מצאו את ביטויים בקביעת עונש שאינו ברף הגבוה של מתחם הענישה. מכאן, מבקשת המשיבה לגזור כי סיכויי הערעור אינם מצדיקים את עיכוב ביצוע גזר הדין.

שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בתימוכין בטענותיהם.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בגזר הדין ובתסקיר שירות המבחן ולאחר שהתרשמתי ממכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. שוכנעתי כי בנסיבות המקרה הנדון, אין לסטות מן הכלל על פיו יש להעדיף את האינטרס הציבורי שבאכיפה מיידית של גזר הדין.

9. השיקולים אליהם יש להידרש במסגרת בחינת בקשה לעיכוב ביצועו של גזר דין, נסקרו בהרחבה בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל (7.6.00) (להלן: "הלכת שוורץ"). הכלל העקרוני הוא ביצוע מידי של גזר הדין, תוך איזונו מול האינטרסים השונים המעורבים בסוגיה. במסגרת שיקול דעת זה, על בית המשפט לבחון,

בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את אורך תקופת המאסר שנגזרה; את טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; את עברו הפלילי של המבקש והתנהלותו במהלך המשפט; את נסיבותיו האישיות ואת השאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש (ר' הלכת שוורץ; ע"פ 5957/12 **אוהב נ' מדינת ישראל** (19.9.12)).

יוזכר, כי כאשר מדובר בערעור המכוון כנגד חומרת גזר הדין בלבד, הכלל הוא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהוטל על-ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים או במקרים בהם קיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה (ר' למשל: ע"פ 8912/13 **מדינת ישראל נ' טל** (13.2.2014); ע"פ 1170/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.16)).

10. ובהתאמת הדברים לעניינו של המבקש; אשר לחומרת המעשים, כפי אבחנת בית המשפט קמא, המבקש הורשע ב- 8 אישומים של סחר בסמים וגזר הדין מלמד כי אין המדובר בסחר במסגרת חברתית מצומצמת - כטענת המבקש, כי אם בסחר אינטנסיבי, המונה כ- 37-39 פעולות שונות, כלפי לקוחות שונים ועל פני פרק זמן של כשנתיים.

אשר לסיכוי הערעור, עיינתי בנימוקי הודעת הערעור ובגזר הדין והתרשמתי, בשלב זה ומבלי לקבע מסמרות בנושא, כי סיכוי הערעור אינם גבוהים במידה כזו שתטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע עונש המאסר אשר נגזר על המבקש. המבקש אינו מערער על עצם הרשעתו ואף לא על מתחם הענישה שנקבע בעניינו. עיקר טענותיו בקביעת העונש בתוך גבולות מתחם הענישה ובקביעה כי העונש ירוצה במאסר בפועל ולא באמצעות עבודות שירות. נחזה, כי מתחם הענישה והעונש כפי שנקבעו בגזר הדין, תואמים, לכאורה, למסגרות ענישה שנקבעו בנסיבות דומות.

שיקול השיקום מהווה אך אחד משיקולי הענישה ולפיכך, אין בו, לכשעצמו, כדי ייתור הצורך להתחשב ביתרת השיקולים הצריכים לעניין, הכל בהתאם לחומרת העבירות, היקפן ונסיבות ביצוען (ר' למשל: ע"פ 5936/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.15); רע"פ 3250/16 **שימחייאב נ' מדינת ישראל** (17.3.13); ע"פ 7211/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.12.15); ע"פ 7113/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.2008)).

מעיון בגזר הדין, נחזה כי שיקול השיקום הובא בחשבון קביעת העונש.

עיון בתסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש, מלמד, אמנם, כי הוא אינו צורך סמים, כי המעצר היווה עבורו גבול מרתיע, כי הוא מכיר בבעייתיות שבתחום הסמים ומגלה נכונות להימנע ממעשים דומים. לצד זאת, שירות המבחן ציין כי המבקש מטשטש את חומרת מעשיו ומתקשה להודות במניע הכספי שעמד בבסיסם.

בנסיבות אלו, לא מן הנמנע שהליכת כבדת דרך לקראת המבקש בערעור, תמצא ביטויה בקיצור תקופת המאסר, או בהבהרת אפשרות שילובו במסגרת טיפולית בבית המאסר עצמו ואין הכרח כי תביא לביטול המאסר באופן גורף, או להמרתו באפיק ענישה שיקומי (השווה בש"פ 5936/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.15); ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14)).

אשר לתקופת המאסר, העונש שנגזר על המבקש אינו מסוג העונשים שתחילת ריצויים עלולה לייתר את שמיעת הערעור, בהינתן כי מועד הדין בערעור נקבע ליום 14.5.17.

אשר לטענת המבקש בדבר נסיבות אישיות כמצבו הרפואי, חזקה על שירות בתי הסוהר כי יספק לו מענה ראוי והולם.

11. לאור המקובץ, סבורני כי אין מלפניי את הנימוקים הנדרשים שיצדיקו עיכוב ביצוע גזר הדין והבקשה נדחית בזאת.

המבקש יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 19.4.17, עד השעה 12:00, לאור רוח החג והבדיקות אותן עליו להשלים.

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.

ניתנה היום, 19 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

חתימה